ANUL 39 „Taxa poştală plătită în numerar conform aprobări No 3101-590/1940 Duminică 5 Ianuarie 1941 No. 1

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni şi muncitori întemeiată, la Orăştie în anul 1902

Redactor sufletesc: † ION I. MOŢA
Fondator: † Pr. IOAN MOŢA

Cererile de abonare şi banii pentru foaie se trimit pe adresa Administraţia: „LIBERTATEA" BUCUREŞTI II. Str Popa Savu 56 Telefon: 2.19.74

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe 1 an 150 lei
Pe 6 luni 75 lei
Pe 3 luni 40 lei
Un număr singur costă 3 lei

Gazeta apare săptămânal sub îngrijirea lui VIOREL TRIFA

INCEPE INCĂ UN AN

Ce a fost? Ce este? Ce va fi?

Când trecem pragul unui an nou este obiceiul să privim în urma noastră ca să vedem ce-a fost. Este ca şi când urcând un deal te opreşti în vârf, pe culme, să mai vezi odată drumul pe care l'ai străbătut.

Stând şi privind peste anul care s'a dus oricine îşi poate da seama că mai ales durerile ţărei au fost multe şi grele. Aproape numai jale stă în urma noastră. Am avut o ţară frumoasă, mare şi orânduită de Dumnezeu cu toate cele de trebuinţă. Anul ce a trecut, din vina păcătoşilor de conducători ce i-am avut, am pierdut bună parte din pământul nostru. Dar anul trecut şi celălalt de dinaintea lui ne-au mai adus şi alte tristeţi: a fost omorât Căpitanul şi a fost vărsat sângele nevinovat a atâtor legionari dintre cei mai buni. Am pierdut aşadar pământ şi am pierdut şi legionari cari luptau pentru ţara lor. Şi nici asta n'a fost destul. A mai căzut pe capul nostru şi cutremurul de pământ care a lăsat mii şi mii de oameni fără adăpost. Se împlineşte şi aici zicala că niciodată un rău nu vine singur.

Toate nenorocirile astea au dat peste noi. Le vedem, le simţim şi ne dor. Dar asta toate au fost, s'au dus.

Astăzi n'o să stăm să bocim ci să ne uităm mai bine ce e de făcut.

Dumnezeu a şi început să ne arate drumul cel bun şi ne-a ajutat să facem primul pas spre zile mai bune: legionarii au luat cârma ţării şi împreună cu Generalul Antonescu, au început lucrul. Foştii conducători, cei cari au vina tuturor necazurilor venite peste noi nu mai au cuvânt în conducerea ţării şi vor fi judecaţi pentru toate câte au făcut.

S'a început cu economii şi cu muncă. S'a gătat cu şperţurile şi cu furturile în averea statului. Lucrurile au început să meargă spre mai bine şi în ce priveşte politica noastră externă. Acuma suntem prieteni cu Axa aşa cum a dorit Căpitanul. Graniţele noastre sunt păzite de soldatul român şi de camaradul lui, de soldatul german. Cot la cot vor lupta Românii şi Nemţii pentru a apăra graniţele României. Asta e un mare câştig de care nici un neam nu se bucură în Europa.

Toate astea le avem astăzi. Aşadar lucrarea de îndreptare a început.

Ce va fi mâine e uşor de spus: cu voia lui Dumnezeu şi cu sârguinţa tuturor va fi numai bine.

In anul acesta roata norocului se va întoarce, dacă legionarii, şi toţi Românii dela mic la mare vom pune umărul ca să ajutăm cu toată puterea noastră la lucru. Pentrucă norocul şi binele nu vin din nori sau din stele ci prin lucrarea mâinilor noastre.

Noi credem că toate rănile se pot vindeca dacă toţi Românii pun mâna, cu răbdare şi hotărâre, pentru a le vindeca.

Pentru asta mai ales cei ce nu sunt legionari să-i ajute pe aceştia fiindcă ei singuri nu pot face totul. Şi pe urmă este şi ruşinos să aştepţi să-ţi vină totul deagata. Este drept că legionarii sunt primii slujitori ai ţării, este adevărat că legionarii trebue să muncească mai mult decât toţi ceilalţi pentru a arăta astfel că legionar nu înseamnă om care stă degeaba la cârmă ci om care cârmueşte pentrucă munceşte. Este iarăşi adevărat că legionarii fac totul şi dau totul cu inimă deschisă, dar asta nu însemnează că ceilalţi să stea cu mâinile în sân şi să zică: lasă să facă legionarii.

Omul sănătos la minte şi la trup va zice totdeauna: hai să punem mână dela mână să îndreptăm rău şi să luăm pildă dela legionari în munca noastră pentru ţară.

Dacă se va face aşa, atunci sigur că anul care l'am început ne va aduce numai bine.

VIOREL TRIFA

La Botezul Domnului

Botez cu apă şi cu duh - O învăţătură pentru botezul legionar

La sărbătoarea Botezului ne vin în minte cuvintele spuse în Sfânta Scriptură despre botez. Se spune acolo că un creştin trebue să se boteze cu apă şi cu duh.

Aşadar e clar. Numai botezul cu apă nu e destul. Nu ajunge să fi stropit cu apă pentru a fi botezat creştin, ci trebue ca să ai duh din ceruri şi apoi duh de creştin. Cu alte vorbe înseamnă ca şi viaţa ta să arate că eşti un bun creştin.

Asta ne poate fi de mare învăţătură şi nouă legionarilor. Primirea în Legiune este şi la noi un fel de botez. Intrarea în cuib şi cămaşa verde ar fi un fel de apă.

Este asta destul? Desigur că nu. Sunt totuşi unii care îşi închipue că îmbrăcând o cămaşă verde şi mergând la şedinţe vor fi legionari. Asta este o mare greşală pentrucă nu după cămaşă se cunoaşte legionarul ci după faptele şi după viaţa lui.

Eşti legionar atunci când împlineşti legile legionare şi făptueşti fapte de legionar în toată viaţa ta şi în toate cele câte le faci. Căci ce fel de legionar ar fi acela care stă drepţi, salută şi cântă legionăreşte dar care cum iese dela şedinţă s'ar duce să înşele pe cutare şi pe cutare?

Noi credem că asemenea oameni nici nu sunt printre noi şi nici nu vor putea fi primiţi. Dacă vreunul se va strecura, apoi va fi rău de cojocul lui când va fi prins.

Dar dacă vreunul de aceştia ar îndrăsni să îmbrace cămaşa verde sigur că asta nu-l face deloc legionar. Ar fi un fel de botez nmai cu apă. Ar lipsi deci duhul şi lipsind duhul el nu ar mai fi legionar.

Gândeşte-te camarade ce fel de legionar eşti d-ta — botezat cu apă şi cu duh sau numai cu apă?

Dacă simţi cumva că-ţi lipseşte duhul, adică faptele şi credinţa legionară atunci du-te cu Dumnezeu, fiindcă fără fapte legionare nu poţi fi niciodată legionar.

A apărut steaua Magilor?

O interesantă vedenie cerească de sărbătorile Crăciunului

De zilele Crăciunului a apărut pe cer o stea minunată, care înainte nu se mai văzuse. Apariţia acestei stele a dat loc la fel şi fel de discuţii. Unii au zis că a apărut din nou steaua magilor, cea care a vestit Naşterea Mântuitorului acum 1940 de ani.

Alţii au văzut în asta un fel de semn prevestitor de mari prefaceri în lume. Alţii în schimb au socotit că această stea luminoasă înseamnă prăpădul pământului. Se vestise anume că o cometă — o stea cu coadă — mult mai mare decât pământul, se va ciocni cu pământul nostru şi praful şi pulberea se va alege din tot ce este pe pământ.

Oamenii fricoşi cetind această „profeţie" n'au prea trăit liniştiţi ajunul de Crăciun când urma să se producă ciocnirea. Dar Ajunul de Crăciun a trecut fără ca să se întâmple aşa „cum se prorocise". Prorocirea s'a dovedit minciună şi a arătat încă odată că oamenii nu pot cunoaşte toate tainele cerului.

Astronomii cari nu prea cred în profeţii de astea au spus că această stea este una din stelele călătoare care apare la câteva sute de ani în apropiere de pământ şi atunci se vede luminoasă şi frumoasă. Unii zic chiar că aceasta ar fi fost steaua ce i-a călăuzit pe Cei trei Crai dela Răsărit spre Vifleem.

Noi credem însă că acea a fost steaua Domnului şi nu ne încumentăm a zice că această stea ar fi steaua Magilor.

Mai ales că nu se este nouă dat a ispiti cerurile.

Să dea Dumnezeu ca anul 1941 să fie, pentru legionari şi ţară, anul marilor biruinţe legionare.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul

Răsboaiele de ieri şi de azi

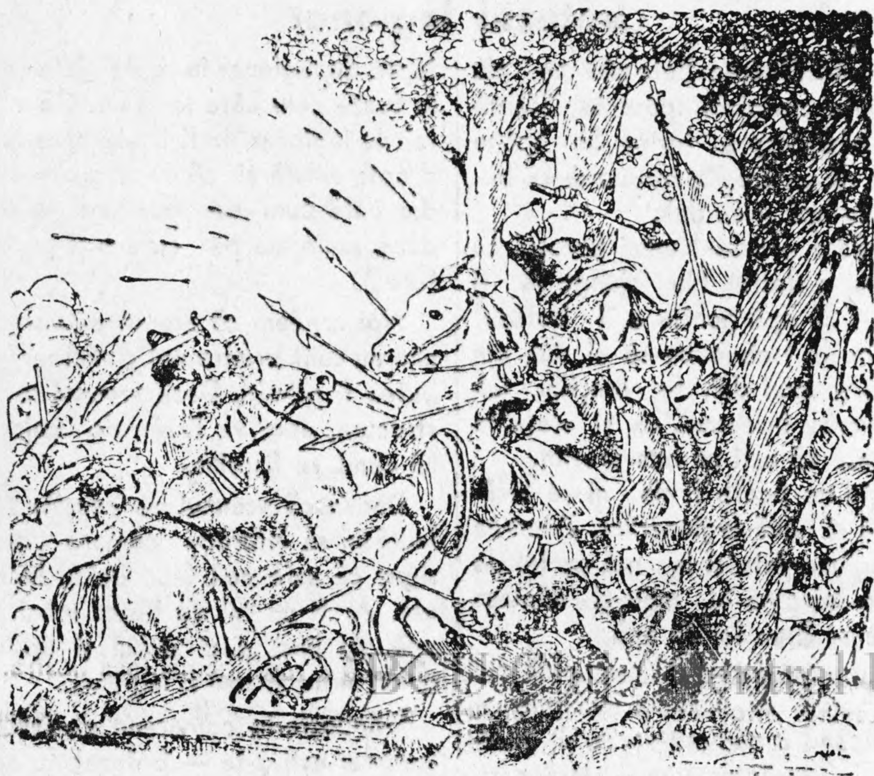
Cum se băteau strămoşii noştri şi cum se bat popoarele azi

Războaie au fost de când e lumea. Oamenii au avut mereu pricini de ceartă şi apoi de bătae. După ce se băteau bine şi vedeau cât e de greu războiul îşi ziceau de multe ori: nu ne mai batem, asta a fost cea din urmă dată. Dar oamenii uită şi nu trecea multă vreme până când începeau din nou cu războaiele.

Felul de a duce războaiele n'a fost totdeauna acelaş. Mereu s'au tot schimbat lucrurile. Dacă ar trăi cineva care a făcut un război acum 500 de ani care să vadă cum se luptă acum nu i-ar veni să-şi creadă minţii.

Mai de mult se luptau cu ciomege, coase, topoare, furci şi altele de felul acesta. Atunci într'adevăr omul trebuia să fie viteaz pentru a învinge. Lupta era corp la corp. Cine răbda mai mult şi dădea mai bine acela învingea.

Intre soldaţi era totdeauna Domnul şi boerii. Conducătorii erau în frunte la toate bătăliile.

Aşa se luptau oamenii mai de mult. Corp la corp şi faţă la faţă

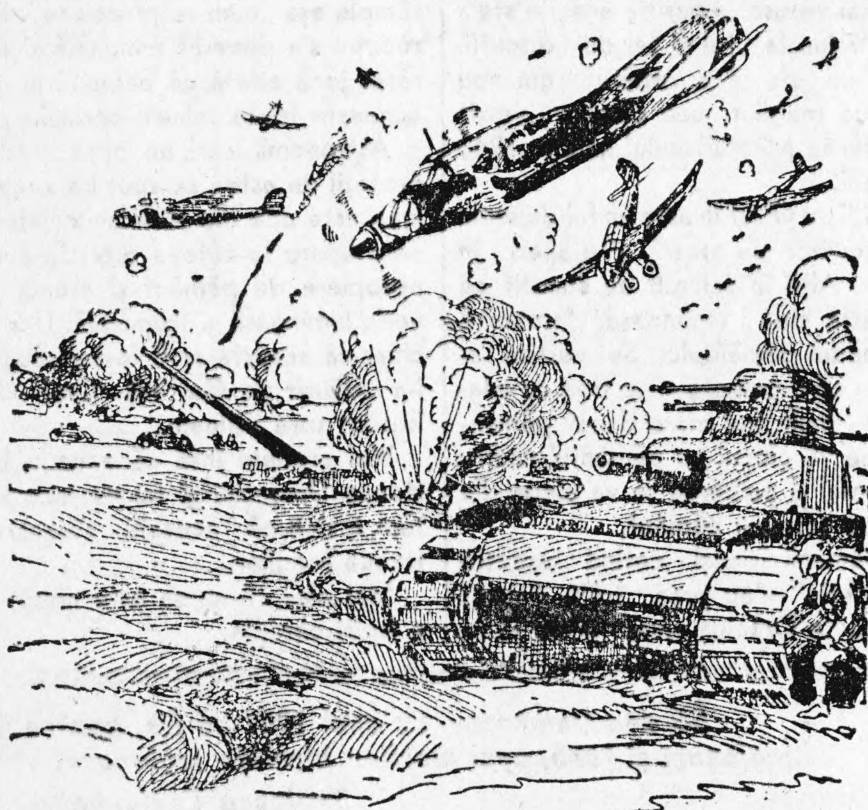
Astăzi lucrurile s'au schimbat. Azi războiul nu mai e ca înainte o luptă corp la corp. Războiul în zilele noastre e mai mult un răsboiu al maşinilor. Omul a iscodit fel şi fel de maşini cu care să se bată. Soldaţii — oamenii — aproape că nu se mai văd. Se omoară unii pe alţii dela mari depărtări.

Nici conducătorii nu mai stau ca înainte în fruntea soldaţilor pe câmpul de luptă ci sute de kilometri înapoia fronturilor. De acolo trimit ordine prin telefon şi prin telegraf şi din avioane se uită să vadă dacă s'a executat bine sau nu.

Este totuşi greşit să se creadă că maşinile ar fi destul. Iată de pildă Nemţii sunt tari e drept pentrucă au maşini. Dar pe lângă maşini mai au şi oameni cari luptă cu tragere de inimă pentru ţara lor.

Numai aşa se învinge.

(Luată din CALENDARUL GAZETEI „LIBERTATEA" pe 1941, care a eşit de curând de sub tipar).

Astăzi maşina face războiul. Nici urmă de om nu se vede

Biserica Naşterii Domnului în intuneric

Anul acesta obiceiurile sfinte dela Biserica Naşterii Domnului din Betleem au fost tulburate de războiul ce a cuprins şi ţara sfântă.

Pentru prima dată dela Naşterea Mântuitorului Betleemul a serbat Crăciunul pe întunerec.

Toate ferestrele au fost astupate cu albastru pentruca luminile să nu se vadă şi astfel să poată fi văzută de aviatori duşmani.

Autorităţile engleze au interzis să se facă, după obicei, focul păstorilor din faţa Bisericii, iar când Biserica a fost înconjurată cu lumânări de credincioşi, autorităţile au adus avioane şi tunuri ca să păzească locurile.

Sigur însă că nimeni nu ar fi bombardat aceste locuri sfinte.

Dar iată totuşi că obiceiul sfânt a fost tulburat de război.

Fel de fel

MIC DAR GURA MARE. — In America a fost prins un fel de animal mic cam cât o pisică, cu cap mare şi cu o gură foarte largă. Curios la acest animal este faptul că are o poftă de mâncare cum nu s'a mai văzut. Mai ales îi place carnea.

Intr'o zi a înghiţit un şarpe de câţiva metri lungime şi gros ca mâna. Deoarece şarpele întreg nu putea fi înghiţit, corpul animalului despre care era vorba, fiind mic a stat 2 zile şi 2 nopţi lângă el până ce l'a mâncat în întregime.

Aşa mâncăcioasă jivină cică nici nu s'a mai văzut de oarece a fost pus la expoziţie ca o ciudăţenie.

TOT IN AMERICA. — Precum se ştie în America se găsesc fel şi fel de lucruri curioase. Aşa de pildă un fel de găină care face nişte ouă cât un sfert din ea. Adică 4 ouă sunt aşa de mari cât găina întreagă. Cum le-o fi ţinând nu ştim noi. Sigur ştim că dacă găinile noastre ar face ouăle aşa d emari apoi s'ar plăti să stricăm orzul pe ele.

FRIPTURĂ DE FLUTURI. — Făcut-au oamenii fel de fel de mâncăruri pentru ale gurii. Au fript broaşte, au fiert raci, au fript vrăbii şi altele multe.

Acum încă una: Chinezii au găsit că şi friptura de fluturi ar fi o mâncare aleasă. Şi au găsit unul numit pe limba lor „Zsjan-Jun-Zsy" (cine poate ceti să citească) pe care îl curăţă de aripi şi îl frig. Il pun şi la uscătoare şi îl pot fierbe în cursul iernii. Cei ce l-au gustat l'au găsit foarte gustos.

Totuşi noi nu prea ne-am grăbi la o aşa friptură.

ŞOBOLANI URIAŞI. — Intr'o regiune din China şobolanii s'au înmulţit şi au crescut aşa de tare încât pisicile sunt mâncate de şobolani. Mai mulţi şobolani dacă văd o pisică se strâng în jurul ei, se agaţă de ea, o omoară şi apoi o mănâncă. Aşa dar am trăit să vedem şi pe asta : şobolanii mănâncă pisica.

CEI MAI BĂTRÂNI OAMENI. — Biblia ne spune că viaţa omului trebuie să dureze 70 de ani.

Dacă cineva trăieşte 80, înseamnă că i-au fost hărăziţi din graţia divină. Totuşi din când în când vine câte o ştire dintr'un sat pitit în fundul Turciei sau Bulgariei, şi ne spune că printre locuitorii lui se găseşte câte unul care a trecut suta.

Turcia şi mai ales Balcanii au cei mai bătrâni oameni din lume.

Aerul bun şi sănătos al munţilor, viaţa potolită contribuie la acest lucru. După o statistică, publicată recent la Sofia reese că Bulgaria are 426 oameni ce au etatea de 100 ani la fiecare milion de locuitori ai săi, întrecând, prin aceasta, toate celelalte ţări. După ea urmează Columbia cu 311 la un milion de locuitori, apoi Brazilia cu 140. Europa se prezintă destul de prost sub acest raport. Doar Suedia are 65 la 1 milion de locuitori, pe când în Germania şi Elveţia deabia 2, pentru ca Franţa Anglia, Italia şi celelalte ţări să stea şi mai prost.

Comandaţi din vreme Calendarul

Calendarul nostru, după cum am anunţat în numărul trecut a eşit de sub tipar şi îl avem gata pentru trimis cetitorilor noştri.

In zilele de vacanţă am mai pus în calendar şi 3 minunate chipuri: a Căpitanului, a lui Ionel Moţa şi a Generalului Antonescu ,care se pot rupe şi pune în ramă ca o frumoasă podoabă a casei.

Este o carte pe care oricine a văzut-o a dorit să o aibă.

Ca să nu ne grămădim la Administraţie cu toate comenzile deodată, cei cari doresc calendarul îi rugăm să-l comande la vreme.

In felul acesta îl vom putea trimite fără prea multă zăbavă.

PREŢUL CALENDARULUI ESTE:

1 Calendar costă 20 lei.

Cine comandă (cere) 100 bucăţi le primeşte cu 16 lei bucata, trimise pe cheltuiala noastră.

50—100 bucăţi cu 17 lei bucata, trimise tot pe cheltuiala noastră.

20—50 bucăţi cu 18 lei bucata.

5—20 bucăţi cu 19 lei bucata, le trimitem tot noi, fără a ne lua însă răspunderea dacă se rătăcesc la poştă.

Acei cari vor să fie siguri că nu se pierd la poştă ,e bine să adauge încă 8 lei ,spre a se trimite RECOMANDAT. când nu se pierd.

Cetiţi slovă legionară

Multă lume cunoaşte Legiunea după cele auzite, dela alţii şi judecă pe toţi legionarii după legionarul pe care îl văd în satul lor.

Asta este, ce e drept, un fel de cunoaştere a Legiunii dar nu este cea mai bună, pentrucă se poate întâmpla ca un legionar — om fiind — să nu fie chiar legionar adevărat. Deacea este bine să mergi totdeauna la isvorul învăţăturii legionare.

Invăţătura aceasta se află în cărţile legionare scrise de Căpitan, de Ion I. Moţa şi de alţi martiri şi fruntaşi legionari.

Acolo se găsesc cele mai minunate lucruri despre Legiune şi despre cum să se poarte legionarul.

Iată spicuim mai jos câteva din aceste minunate rânduri:

Când şi cum s'a înfiinţat Legiunea

In mijlocul unor frământări, şi ceasuri de răscruce ne-am adus aminte de icoana care ne-a ocrotit în închisoarea Văcăreşti.

Ne-am hotărit să strângem rândurile şi să continuăm lupta sub protecţia aceleiaşi Sfinte Icoane. In acest scop, ea a fost adusă la căminul nostru din Iaşi, din altarul bisericii Sfântul Spiridon, unde o lăsasem cu trei ani în urmă.

La aceste gânduri, grupul „Văcăreşti" s'a alăturat imediat. Peste câteva zile am convocat la Iaşi pentru Vineri 24 Iunie 1927, ora zece seara, în camera mea din Str. Florilor Nr. 20, pe Văcăreşteni şi pe puţinii studenţi cari mai rămăseseră legaţi de noi.

Intr'o condică, cu câteva minute înainte, scrisesem următorul ordin de zi, numerotat cu Nr. 1.

„Astăzi, Vineri 24 Iunie 1927 (Sf. Ion Botezătorul), ora zece seara, se înfiinţează: „Legiunea Arhanghelul Mihail" sub conducerea mea. Să vină în aceste rânduri cel ce crede nelimitat. Să rămână în afară cel ce are îndoeli.

Fixez ca şef al gărzii dela Icoană pe Radu Mironovici.

CORNELIU Z. CODREANU

Această primă şedinţă a durat un minut, adică atât cât am citit ordinul de mai sus, după care cei prezenţi s'au retras, rămânând ca să cugete dacă se simt destul de hotărâţi şi tari sufleteşte, pentru a păşi într'o asemenea organizaţie, unde nu era nici un program, singurul program fiind viaţa mea de luptă de până atunci şi a camarazilor mei de închisoare.

Chiar şi pentru cei din grupul „Văcăreşti" am lăsat timp de gândire şi de cercetare a conştiinţei lor, pentru a vedea dacă nu au vre-o îndoială sau rezervă deoarece păşind aici vor trebui toată viaţa lor să meargă înainte fără nici-o şovăire.

Intima noastră stare sufletească din care s'a născut Legiunea a fost aceasta: nu ne interesa dacă vom birui, dacă vom cădea frânţi sau dacă vom muri. Scopul nostru era altul: de a merge înainte ,uniţi. Mergând împreună, uniţi, cu Dumnezeu înainte şi cu dreptatea neamului românesc, orice soartă ne-ar fi dăruit, înfrângerea sau moartea, ea va fi binecuvântată şi va da roade pentru neamul nostru.

(Luată din cartea „Pentru Legionari" scrisă de CĂPITAN pag. 275.

Nu este biruinţă fără suferinţă

Inchisorile noastre, prigoanele noastre, mormintele noastre tinere! Ursitoarele au trebuit să ni-le hărăzească! De aceea, le vom avea şi în viitor, până în ziua biruinţei pe care, totuşi nu toţi o vom vedea. Căci aşa a vrut şi Dumnezeu: germenul unei înoiri să nu poată creşte decât din moarte, din suferinţă. Trebue să plătească cineva, cu suferinţă păcatele care au prăbuşit un neam, trebue să răscumpere cineva prin durere mântuirea de mâine (nu pentru vreun dor de răzbunare al lui Dumnezeu, ci, poate, pentru a-i dovedi, astfel, că mai este rodnicie sufletească într'o lume condamnată). Nici Mântuitoru l-a putut birui fără suferinţă şi jertfă; să constatăm faptul, fără a mai scurta pricinile.

Cum va putea oare birui legionarul cu o viaţă în care el n'ar cunoaşte decât zilele senine, cum ar putea el birui cu o viaţă zămislită în zodie de norocoşi de neturburată mulţumire personală?

(Aşa spune ION I. MOŢA în cartea „Cranii de lemn", la pagina 74))

Nu haina face pe om

Legionarul va fi modest îmbrăcat. El nu va pune preţ pe hainele luxoase şi strălucitoare ale nimănui. El va dispreţui luxul pe care îl va considera ca având la bază o înclinaţie sufletească spre frivolitate, spre lichelism, săcăturism.

Astăzi omul luxos dacă nu este un hoţ, aparţinând uneia din multiplele forme ale hoţiei, în orice caz este un nesimţitor, care pălmueşte mizeria nesfârşită a ţării.

Legionarul nu va cântări un om după haină şi nu va mai face deosebire între omul sărac cu haine rele şi cel cu haine bune. Legionarul va cântări pe om după ceiace va avea sub haină ,adică DUPĂ SUFLETUL LUI.

Sunt multe haine rupte care ascund sub ele comori de aur în inimă.

(Aşa scrie CĂPITANUL la punctul 50 din Cărticica Şefului de cuib.)

Legionarul e om cinstit

Legionarul care-şi va însuşi banii ce nu-i aparţin, care va mânui în mod necinstit banii Legiunii sau ai oricărui om; acela care nu va putea da socoteală ,conform promisiunii, de banii încasaţi din vânzarea broşurilor ,gazetelor, insignelor etc., va fi eliminat pentru totdeauna din Legiune dela primul caz, orice situaţie ar ocupa în .

In organizaţia aceasta, nu pot să crească decât numai oameni cinstiţi.

O mică hoţie nu poate să ne lase nepăsători pentrucă în definitiv aceasta nu este decât sămânţa marilor hoţii, sămânţă care desvoltându-se din cauza toleranţei noastre, ar putea răstigni din nou, prin jefuire, poporul român şi această ţară. (Aşa scrie CĂPITANUL la punctul 51 din Cărticica şefului de cuib).

Ce este Legiunea?

Legiunea este o organizaţie întemeiată pe ordine şi disciplină.

Legiunea e călăuzită de un naţionalism curat, isvorât din nemărginita dragoste de Neam şi Ţară.

Legiune vrea să trezească la luptă toate energiile creatoare ale Neamului.

Legiunea apără altarele Bisericii pe cari duşmanii vor să ni le dărâme.

Legiunea îngenunche înaintea cucilor vitejilor şi mucenicilor Neamului.

Legiunea stă scut neclintit în jurul Tronului ,din care Voevozii şi Regii s'au jertfit pentru apărarea şi înălţarea Patriei.

Legiunea vrea să clădească din suflete tari şi braţe vânjoase o Ţară, puternică, o Românie nouă.

(Cu aceste rânduri se începe Cărticica Şefului de Cuib scrisă de CĂPITAN).

Cred în neamul meu

De atâţia ani, cu încăpăţânare, cred alături de tineretul Ţării, în viitorul Românilor. Un viitor impunător prin măreţia sa.

Acestui viitor, am dorit, m'am rugat şi eu ,să fiu vrednic a-i da totul, ca Ionel Moţa şi Vasile Marin.

In cele ce am scris, am cerut încontinuu, cu mândrie, dreptul la glorie pentru naţia mea.

Acum mai temeinic ca oricând, am certitudinea şi o spun: Naţia care a zămislit pe Ionel Moţa şi Vasile Marin, va fi aleasă de Dumnezeu pentru o misiune nobilă şi împărătească în lumea oamenilor.

Am această siguranţă fiindcă cei simpli şi necultivaţi, mai mulţi ca ceilalţi ,au iubit în inima inimii lor cu lacrimi şi jale şi şi-au însuşit mărinimia de cugetare, simţire şi faptă ale lui Ionel Moţa şi Vasile Marin.

Ar fi într'adevăr de disperat de naţia noastră, dacă mulţimea Românilor pusă în faţa unei fapte care scoate din umbră măreţia sufletească a rasei pământului nostru, nu ar fi iubit această faptă şi nu ar fi recunoscut-o ca o faptă românească şi nu ar fi simţit plecându-i-se genunchii spre slăvirea celor două inimi nemuritoare împodobite cu o atât de înduioşătoare frumuseţe.

Neamuri îndepărtate cinstesc memoria lor, gestul lor fulgeră strălucitor pe întinsul lumilor străine şi Românii să nu-l fi înţeles!

In ciuda îndemnurilor pângăritoare ale stăpânitorilor noştri corupţi, naţia mea nu s'a împovărat cu acest păcat.

Cred în neamul meu.

(Aşa scrie Alexandru Cantacuzino în cartea „Pentru Christos" la pagina 3-a).

Ce este Mişcarea Legionară

Mişcarea legionară nu este o mişcare politică. Ci o revoluţie spirituală: o mişcare a transformat viaţa românească nu în manifestările ei, ci în esenţa ei.

Fireşte că există o manifestare politică a mişcării legionare. Şi o manifestare culturală. Şi una socială. Şi alta morală.

Dar fiecare din acestea şi toate la un loc nu sunt decât oglindiri pe planuri variate a unei puteri mai înalte ca toate aceste manifestări, depăşindu-le pe toate şi, mai ales, fecundându-le pe toate: puterea spirituală.

Legionarismul aici îşi are valoarea lui unică: în aceia că a izbutit să pună în mişcare realitatea centrală a vieţii: spiritul.

Mişcarea legionară este înainte de toate o revoluţie spirituală, una din acele prefaceri lăuntrice şi totale ale sufletului omenesc, care nu se petrec în istorie decât la răscrucile vremii, la deschiderile de epocă.

Nu un partid politic se ridică prin mişcarea legionară. Ci o lume nouă se naşte, în întregime şi organic: LUMEA LEGIONARĂ.

(Aşa spune VICTOR P. GÂRCIUEANU în cartea sa: „Din lumea legionară").

De unde se pot avea cărţi legionare

Cine doreşte să aibă cărţile legionare pentru el, să se adreseze la legionarul din comună pe care îl cunoaşte şi acesta îi va aduce acasă cărţile pe care le doreşte.

Al doilea Crăciun în războiu

Cum au sărbătorit popoarele Crăciunul acesta. Fel şi fel de vorbiri ale şefilor

Războiul nu prea cunoaşte sărbători. Tunul trage şi în vremea sărbătorilor ca şi mai înainte. Este totuşi obiceiul ca în timpul marilor sărbători să contenească măcar o zi bătălia armelor. Cam aşa a fost şi anul acesta. A fost un pic de linişte. Desigur însă că soldaţii au stat toţi la posturile lor. Nici unul nu s'a mişcat.

Sârguinţă mare au pus însă conducătorii popoarelor în diplomaţie. Diplomaţii şi conducătorii folosesc totdeauna aceste vacanţe pentru a spune ce vreau.

Iată cam ce au spus oamenii mari la aceste sărbători:

CE A SPUS PAPA?

Papa dela Roma s'a arătat tare cu grije de soarta pe care o au luptătorii pe fronturi. A spus apoi că prizonierii de războiu şi răniţii trebuesc cruţaţi. Şeful Bisericii catolice a mai spus apoi că o pace poate veni dacă popoarele vor înţelege să nu se conducă de duşmănie şi să caute numai foloase ci să caute o împăcare pe cale de dreptate.

Desigur sunt vorbe frumoase atâta numai că cei care se luptă nu ascultă de ceeace spune papa dela Roma ci ascultă de şefii lor cari luptă când vreau şi fac pacea cum vreau.

GERMANIA SE SIMTE TARE

Rudolf Hess, cel care ţine locul lui Hitler a ţinut deasemenea o vorbire în care a spus că Germania se simte mai tare ca oricând. Toate marginile Europei dinspre Anglia sunt ocupate de Germania aşa că lupta împotriva Englezilor e foarte uşoară pentru Nemţi. Ei vor ataca din toate părţile.

Şeful armatei germane a spus deasemenea că armata germană a făcut Crăciunul anul trecut în faţa liniei Maginot pe care au luat-o în cursul anului şi că acum sărbătoreşte Crăciunul în faţa Angliei asupra căreia oricând poate porni atacul, numai să vrea.

Hitler şi-a petrecut Crăciunul cu soldaţii pe frontul de vest.

NIMENI NU POATE OPRI ITALIA

Aşa a zis Regele Împărat Victor Emanuel. „Un inamic puternic stă în faţa noastră; dar noi toţi vom şti să dovedim că nici o piedică şi nici o greutate nu va putea opri Italia din marşul ei biruitor".

AMERICA VREA O LUME BUNĂ

Preşedintele Americii d-l Roosevelt a spus că la Crăciunul acesta numai copii se pot bucura din plin dar oamenii nu prea ar avea de ce se bucura. In lume e multă jale iar America este acea care ar dori să fie lumea mai bună. O fi având dreptate Preşedintele Statelor Unite.

Dar oare numai America doreşte asta. Toţi doresc o lume mai bună, dar lumea tot lume rămâne.

Cât se va putea îndrepta vom vedea.

FRANCEZII SĂ AIBĂ INCREDERE

Aşa i-a îndemnat mareşalul Petain, şeful suprem al Franţei. „Aveţi încrede şi curaj, a zis el. Făgăduiţi-mi că veţi munci din toate puterile la rânduirea din nou a Franţei, pentruca astfel să se poată bucura urmaşii noştri de un Crăciun mai bun şi mai vesel. Franţa cea nouă va creşte sănătoasă şi frumoasă".

Francezii l'au ascultat cu drag şi luare aminte. Dacă vor munci şi mai ales dacă se vor scutura de jidani şi de comunişti poate ca vorbele mareşalului Pétain să fie cuprinzătoare de mult adevăr.

CE ZICE REGELE ANGLIEI

Regele Angliei a ţinut şi el să-şi încurajeze poporul de Crăciun şi-a spus că anul care vine va fi aspru dar că trebe să fie privit cu încredere.

Aspru e anul care vine pentru Anglia. Asta o recunosc aşadar şi ei. Aşa că şi aici se potriveşte zicala: Aşa că şi aici se potriveşte zicala cine ce face, lui îşi face.

Ştirile săptămâni

IARNĂ GREA. — In toată ţara s'a lăsat iarnă grea cu zăpadă mare şi ger. In primele zile ale Crăciunului străzile din Bucureşti au fost aşa de pline cu zăpadă încât pentru a eşi din case trebuia să-ţi faci întâi drum cu lopata. Se spune de obiceiu că zăpada mare înseamnă că anul care vine va fi bogat în toate. Dea Dumnezeu să fie aşa.

★

LIPSĂ DE OBRAZ. Aşa a dovedit a fi moşierul ungur Köje Mihail din Satulung judeţul Braşov. Acest moşier ţine în arendă pădurile satului. Când s'au dus dela Administraţia financiară ca să încaseze dările, în loc de plată boerul ungur s'a apucat şi a trântit cu nişte lemne în capul celor 2 funcţionari iar soţia lui, tot unguroaică, a luat o oală cu apă fierbinte şi a asvârlit-o în obrazul unuia din cei 2. Aşa neobrăzare nici nu s'a mai văzut. Jandarmii din comună au luat îndată să cerceteze pe moşierul fără de obraz.

★

MINISTRU NOU AL GERMANIEI. — Fostul ministru al Germaniei la Bucureşti a fost poftit să se întoarcă acasă iar în locul său a fost numit Baronul von Killinger. Noul ministru al Germaniei în Bucureşti este un vechiu luptător hitlerist de aceia vestea numirii d-sale a produs mare bucurie mai ales în rândurile legionarilor.

★

NICI IN FRANŢA. — Pacostea comunismului începuse să prindă mai ales în Franţa. De când însă cu nenorocirea ce a dat peste Francezi lucrurile s'au mai schimbat.

Vin veşti că la Vichy, capitala provizorie a Franţei, au fost prinşi şi condamnaţi câţiva comunişti. Asta dovedeşte că nici acolo nu le mai merge.

Situaţia pe fronturile de luptă

RASBOIUL ITALO-GREC merge înainte. Luptele nu au încetat nici de sărbători. Vremea n'a fost potrivită pentru atacuri mai mari totuşi trupele italiene au ocupat localitatea numită Kimera care se găsea între fronturile grec şi italian.

Prea mult nu au înaintat italienii, grecii dovedindu-se buni luptători, dar mai ales locurile sunt foarte nepotrivite pentru Italieni. Nu se găseşte nici un drum şi nici-o trecătoare pe unde să-şi poată duce arme şi mâncare pentru trupe aşa că Italienii trebue să facă mai întâi drumuri şi apoi la luptă. Dar până în cele din urmă Grecii vor fi învinşi, mai ales că vin ştiri că soldaţii macedoneni nu vreau să mai lupte contra Italiei. Aşa că într'o bună zi vor rămâne Grecii fără armată.

IN AFRICA.

In Africa se dau mereu lupte între Italieni şi Englezi. Italienii au ocupat mai mult ţinuturi pe care le aveau mai înainte Englezii. Nici Englezii nu se lasă însă, aşa că fiecare petec de pământ trebue cucerit cu greutăţi. Pe urmă aviaţia engleză a început să bombardeze fără milă oraşele italiene.

Luptele sunt deci în toiu şi în Africa. Cle puţin un noroc au cei cari luptă acolo: nu rabdă de frig, în Africa fiind mult mai cald.

INTRE GERMANIA ŞI ANGLIA.

Ca şi înainte lupta se duce mai ales prin aer. Avioanele germane au bombardat gara Londrei şi alte oraşe engleze cuprinzând mai multe fabrici de arme. Englezii au venit şi ei prin Germania dar n'au făcut prea multă ispravă.

Ce va mai fi vom vedea.

Necazuri de Sărbători

CIOCNIRI ŞI INTARZIERI DE TRENURI. DRUMURI INZAPEZITE

Şi din pricina zăpezii dar şi din cauză că la sărbători mai trag unii câte un păhărel mai mult, se întâmplă fel şi fel de nenorociri.

Anul acesta nenorocirile s'au ţinut lanţ. S'au întâmplat o mulţime de ciocniri de trenuri. De pildă pe linia Simeria-Arad s'au ciocnit 2 trenuri cu care prilej au fost omorîţi şapte oameni şi au fost răniţi 16.

La Ploeşti o locomotivă a dat peste un camion ce trecea linia omorând 2 din cei ce stăteau în camion şi rănind pe ceilalţi.

Altă ciocnire s'a întâmplat la Scroviştea unde deasemeni a murit un ceferist şi au mai fost rănite 11 persoane.

In nenumărate locuri trenurile au sărit de pe linie — au deraiat. Astfel în staţia Făurei un tren a deraiat pe 3 linii deodată. Adică un vagon a luat-o într'o parte şi altul în alta. Pe lângă nenorocirile de cale ferată s'au mai întâmplat şi altele cu automobilele care alunecă.

Dar şi sinuciderile s'au arătat numeroase de sărbători.

Se vede aşadar că sărbătorile au adus în multe case în loc de bucurii dureri.

Totuşi şi aici ne-au întrecut cu mult americanii. După o statistică făcută le New-York 157 de persoane au murit la aceste sărbători de moarte grabnică, fiind 115 călcaţi de fel şi fel de maşini, iar restul omorâţi sau sinucişi.

Aşa dar Americanii stau în frunte şi cu nenorocirile.

Pe 1941 un abonament

A început un an. Cu aceasta gazeta noastră începe să se numere dela 1.

Această începere dă cel mai bun prilej pentru abonarea foii pe anul 1941. Dela începutul şi până la sfârşitul anului este socoteală clară.

Nici nu este cazul să mai spunem ce înseamnă o gazetă pentru casa fiecărui român.

Ea va fi vestitorul fiecărei săptămâni şi ea va aduce duh şi slovă legionară în casele luptătorilor Căpitanului.

Cuvântul de ordine să fie acesta: pe 1941 un abonament la „Libertatea".

Foaia costă:
150 lei pe an.
75 lei pe 6 luni şi
40 de lei pe 3 luni.

Banii se trimet pe adresa:
ADMINISTRAŢIA GAZETEI „LIBERTATEA" BUCUREŞTI II
Str. Popa Savu Nr. 56.

Când trimiteţi bani, scrieţi totdeauna pentru ce anume trimeteţi banii, arătând dacă sunteţi abonat nou sau dacă aţi mai avut foaia abonată.

Nu uitaţi apoi să scrieţi citeţ adresa cu: numele, pronumele, comuna, poşta şi judeţul.

In felul acesta ne uşuraţi lucrul şi ne ajutaţi ca să vă trimitem la vreme ceeace doriţi.

Imprimeriile „FRĂŢIA ROMÂNEASCĂ" Str. Aristide Demetriad 2 — Bucureşti. Telefon: 5.89.00